

Kadın Üreme Aracı mı

– Sevinç A. K. · 31 Ağustos 2012

Çocuk bir evin neşesidir derler. İlk evlenen çiftlere sorulan sıkça sorulardandır hatta kimi yerde :

"Çocuk ne zaman? Ne zaman torun vereceksiniz bana?" gibi sorular. Evliliğin tek amacı çoğalmak iç güdüsüyümüş veya üreme imiş gibi çiftler henüz flört aşamasında iken dahi; şu kadar çocuğumuz olsun, şu kadarı erkek bu kadarı da kız olsun diye hayaller kurmaya başlarlar bile. Güzel hayaller elbette ki buna itirazım yok. Peki diyelim o halde, eşinizin (kadın) çocuk sahibi olması bir mucize, bir takım rahatsızlıkları var bu konuda varsayalım ve siz onu gerçekten ama gerçekten çok seviyorsunuz. Aşk demek dahi bu sevgi bütünlüğünün yanında solda sıfır kalsın. Fakat, bu gerçeği evlendikten sonra öğrendiniz.

O halde iken, eşinizi bırakır mıydınız? Kuma getirmek de hoş bir durum değil ve hiçbir kadın gururunu ayaklar altına alıp bir ikinciye kabullenmez de. Ne olacak peki? Boşanma deseniz, yuva kurmak çocuk oyuncuğu mı ya da yap- boz mu elinizdeki öyle bir anda devirseniz domino taşlarını!

Hem hani her koşul adına kabullenip; evet demiştiniz imza atmadan öncesinde? Ayrıca evlilik bir sözleşmedir de değil mi? Peki bu sözleşmede hiç şöyle bir maddeye denk geldiniz mi siz : " Çocuk olmazsa ayrılmak en doğal haktır!" şeklinde.

Şimdi, bayanı geçelim. Bu iş bir erkeğin başına gelmiş olsa. Nasıl ki bayanlarda rahim kanseri varsa erkeklerde de testis kanseri olabiliyor ve bu her iki kanser de çocuğun oluşumuna engel teşkil ediyor. Erkeğin, böylesi durumlarında aile genellikle kabul etmez. Kabullenseler dahi etraf duymasın diye saklanır veyahut bayanın üstüne almasını isterler.

"Hayır efendim! Sizin kızınızdadır kusur! Bizim oğlumuz tam! Ailede kimse kısır değildir!" gibi...

Ya hu arkadaş, onu da veren Allah seni de.. Derdi de veren Rab, dermanı da...
Çocuğun olsa da bir dert, olmasa da.

Hoş, çocuğun olup da hayırsız bir evlat olacaksa - sen her ne kadar iyi yetiştirdiğini düşünsen de - ve seni müşğül durumda iken ortalık yerde bırakıp bir başkasına muhtaç edecekse o evladın varlığı imiş yokluğu imiş ne fark eder?

Hayat bir imtihan elbet. Çoğumuz inançlı kişiler olarak tüm bunların farkındayız. Lakin, dikkat ettiğimde o inançlı kesimin bir kısmında şu var sanki; kadının çocuğu olmuyorsa, üstüne bir başkası ile evlenilir eşin de rızası alınarak. Artık hangi kadın buna razı gelirse. Gelmese de yine bir şekilde baskı olacağı için

ister istemez kabul etmek zorunda kalır.

Bu durum, tam aksi olsaydı ne olurdu acaba ?

Hangi erkek, eşini bir başka adamla paylaşmayı kabullenirdi ve onu bunu bir kenara atın dinde bunun adı zina! Kadın neden hep boyun bükme zorunda? Neden "Olmuyorsa olmuyor, çok mu mühim ya hu çocuk sen ben olsak yeter bize!" denmiyor da bir dayatmadır bu hususta almış başını gidiyor çoğu yerde ve zamanda. En az üç çocuk safsatası da ortada. Olancasına sahip çıkıldı ya zaten!

Bir de anlam veremediğim şu husus var ki: Üreme amaçlı evlilik düşüncesi yanisi şu aslında; soyunu devam ettirme durumları... İşte bu gibi bir durumda iken severek evlenen çiftlerin çocukları olmasa o eş (erkek) eşi ile birlikteliğe girmek istemeyecek mi?

"Aman zaten çocuğun olmayacak be kadın !" mı der diyorum kendimce.

En azından günümüzde tüp bebek yöntemleri var ki, eskisi kadar sorun yaratmıyor artık bu mevzular. Hani o dönemleri düşününce daha bir artıyor sinir katsayım.

"Allah, kadını erkeğin kaburga kemiğinden yaratmıştır." cümlesinden ne anlıyoruz.. Erkekteki o boşluğun kadın ile tamamlanmasıdır bir nevi. Ortada çocuk olmasa da oluyor yani :)

İşin özü, kadın üreme aracı değildir. Ha amaç üreme olabilirse de her kadın için geçerli değildir. Öyle olsa idi şayet, tüm kadınlar doğururdu ve çocuğun olmaması gibi bir durum ortaya çıkmazdı. Demek ki yaratan da kadını sadece bu amaçla yaratmamış diye düşünüyorum ben. Cennet elbetteki annelerin ayaklarının altındadır. Anne olmak herkese lütfedilmiş olmasa gerek ki herkes cennete girecek diye bir ayet de yok zaten.

İsteyerek çocuk yapmayanlar da var elbet. En güzeli aslında :P Çocuk oldu mu zaten başlıyor uykusuz geceler, zırlamalar, ders çalıştır, okula bırak, askere yolla, endişelen, sınavlar, iş bul, evlendir.... v.s. -- En güzel kısmı biraz abartı oldu gerçi :) - Hayat hengamesi elbet, öyle öyle devir daim olacak. Mesele bu değil tabii dip not gibi oldu, geçiniz :)

Kimisi bu şekilde verir mücadelesini ve kazanır savaşını alır mükafatını sabırla.. Kimisi de annedir, lakin evladını yetiştirmek yerine salmıştır sokağa alır yine karşılığını fazlasıyla.

*
*
*

Sevinçli

NOT : Bu konuya sadece dini açıdan değil; elimden geldiğince psikolojik ve sosyolojik açıdan da değinmeye çalıştım. Umarım başarılı olabilmişimdir. Yazacak olsam çok şey var, lakin kadın milletiyiz ya susmak da bize dayatıldığından olsa gerek, yazmıyorum daha fazla :)